

2) Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Forhandling

Annelise Gottfredsen (KF):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til et medlem og at indkalde stedfortræderen.

Som ordfører for udvalget til valgs prøvelse skal jeg tillade mig at gøre indstilling om, at stedfortræderen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget.

Hr. *Ellemann-Jensen* er valgt i Århus amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 2. stedfortræder for venstre i denne amtskreds, cand. scient. pol. *Søren Hauberg Nielsen*, da 1. stedfortræder, godsejer Mogens Blåch, ikke ønsker at indtræde som midlertidigt medlem under denne orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Cand. scient. pol. *Søren Hauberg Nielsen* godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 23. april 1985.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 21:

Forespørgsel til arbejdsministeren [om, hvilke planer ministeren har med hensyn til det fremtidige arbejdsmiljøarbejde].

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 12/4 85).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg, kommissioner o.lign.

(Fremsat 30/1 85. Første behandling 7/2 85. Betænkning 28/3 85. Anden behandling 11/4 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg må indrømme, at jeg er overrasket over statsministerens interesse for ligestilling, en interesse, der altså har udmøntet sig i dette forslag, der nu er ved at være gennem sin tredje behandling og sin vedtagelse.

Inden det kommer så vidt, vil jeg knytte et par kommentarer til forslaget, også for at klargøre, hvorfor fremskridtspartiet ikke stemmer for dette forslag, selv om det burde være ret selvfølgelig.

Statsministeren har jo helt tydeligt følt sig inspireret af det socialdemokratiske styrede ligestillingsråd, da dette forslag blev udarbejdet. Forlydender i pressen har endda tillagt andre i statsministerens nærmeste kreds den tvivlsomme ære for, at dette forslag er bragt op i folketinget, men det bliver nok aldrig helt opklaret.

Modsat hvad jeg stort set selv har hørt, finder jeg det særdeles kvindediskriminerende, at man ad lovgivningens vej vil skabe det, man kalder ligestilling i udvalg, kommissioner o.lign. Hvem i alverden siger, at vi skal have ligestilling – andre end det før omtalte ligestillingsråd? Hvad er det dog for kvinder, der føler sig under mandsdominans? Skyldes det manglende viden, indsigt, evner eller selvtillid? Skal vi virkelig i ligestillingens hellige navn også til at bruge tid på at finde ligelig repræsentation i udvalg, kommissioner o.lign. uden at skele til kvalifikationer?

Vi kender allerede ligestillingsforsøgene fra venstrefløjens opstillingslister, men jeg må indrømme, at for mig er det kvalifikationer og ikke kønnet, der er afgørende. Om der sidder 100 pct. kvinder eller mænd i et

[Pia Kjærsgaard]

udvalg eller i et parti, er fuldstændig underordnet. Tænk dog på, at man skal bruge unyttig tid på den slags ligestillingspjat, som det tilmed er fuldstændig grotesk og uinteressant at efterkontrollere.

Hvordan har stats- og ligestillingsministeren tænkt sig, at dette forslag skal kontrolleres? Skal der nedsættes et kontrolorgan til at sørge for udførelse og efterkontrol af ligestillingslovens bogstav – med dertil hørende administrative udgifter?

Dette forslag er efter fremskridtspartiets mening et dybt ministerbuk for et socialdemokratisk organ, og det er fantastisk, at buksene ikke revnede.

Fremskridtspartiet sympatiserer ikke med dette forslag, der forherliger venstrefløjsideologier, og stemmer selvfølgelig imod det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 137 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, VS og KrF) mod 5 (FP og FD).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Hastighedsgrænser, køreuddannelse m.v.).

(Fremsat 3/10 84. Første behandling 9/10 84. Betænkning 29/3 85. Anden behandling 11/4 85. Tillægsbetænkning 16/4 85).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal sige, at det ændringsforslag, vi har stillet om ledbusser, alene har til formål

at sørge for, at ledbusserne bliver behandlet på samme måde som almindelige busser.

Det andet ændringsforslag går ud på en udsættelse af ikrafttrædelsen af det, vi vedtog ved anden behandling, nemlig at hastigheden i byen skal nedsættes fra 60 km til 50 km. Når vi vil foreslå, at man først igangsætter det 1. oktober, er det af hensyn til den ...

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er alt for megen uro. Jeg må bede medlemmerne pålægge sig fornøden selvdisciplin.

Jimmy Stahr (S):

... trafikdifferentiering, som vi har indarbejdet i forslaget, så man kan nå at lave de ting, som skal til, for at man kan have forskellige hastigheder f.eks. i yderkanten af byerne. Yderligere er det sådan, at de store trafikelskaber har nogle problemer, idet de har lavet deres sommerkøreplan, og der kan blive nogle problemer dér, hvis man ændrer hastigheden. Endelig synes jeg også, det er væsentligt, at ikke mindst Rådet for større Færdselssikkerhed får mulighed for at igangsætte en informationskampagne omkring disse ting, således at de virkelig er indarbejdet og forstået, når vi igangsætter dem.

Det tredje ændringsforslag om hastigheden, der ifølge forslaget skal være 110 km på motorveje, kan vi ikke støtte. Jeg synes, det er mærkeligt, når vi i sidste uge vedtog, at grænsen skulle være 100 km, at vi så pludselig i dag skal til at stemme om at sætte den 10 km i vejret. To grunde til, at vi ikke kan støtte det, vil jeg godt nævne.

For det første ved jeg ikke, om man har tænkt på, hvad det koster at sætte hastigheden op med disse 10 km. Tænk på skilte, brochurer osv.! Alt det vil man altså uden videre igangsætte for disse 10 km.

Og så synes jeg nok, det er væsentligt at sige til dem, der overvejer at stemme for 110 km, at alle undersøgelser stadig væk har vist, at enhver hastighedsforhøjelse betyder flere ulykker. Der er ikke én eneste heroppe, der kan stå og sige i overensstemmelse med sandheden og med belæg i papirer, at en forøgelse af hastigheden ikke betyder et forøget antal ulykker.

Det er meget vigtigt, synes jeg, at vi får gang i informationsarbejdet. Jeg synes, at